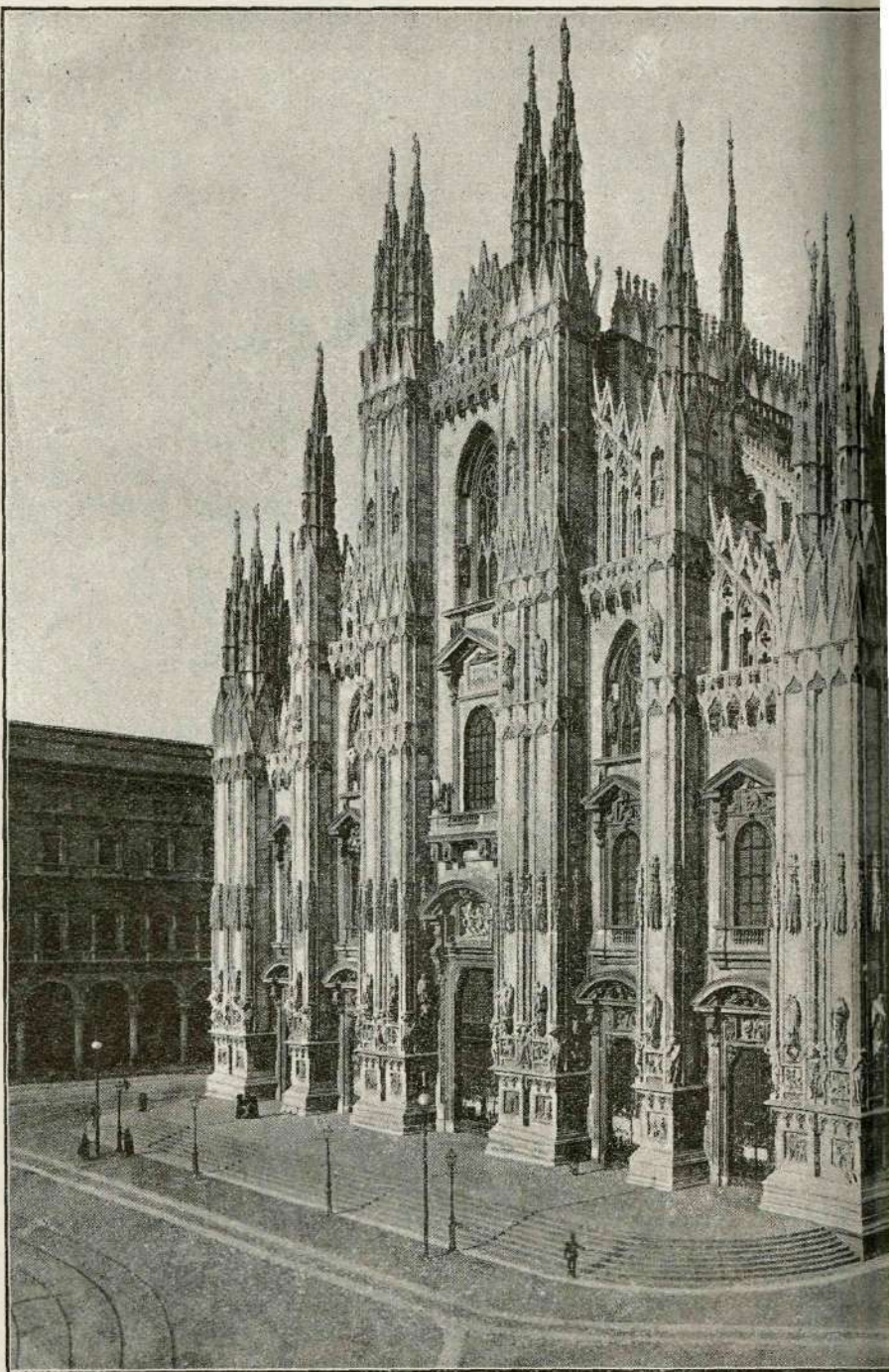

Don Antonio je počasi izgovarjal prisego, in vojaki so govorili za njim z vzdignjenimi prsti. Slovesna tihota je vladala med tem. A sedaj so že donela povelja vse križem in čete so se jele gibati. Gospod namestnik se je postavil ob strani odra, da so morali vojaki tik mimo milanske gospode. Veličasten je bil sprevod. Godba zaigra, in Orsini kot maršal pripelje vojsko mimo namestnika. Ko odkoraka prva četa mimo odra, pridruži se Orsini namestnikovemu spremstvu, da bi gledal razvrščeno vojsko. Za Orsinijem je pripeljal vitez Gaspere Tinela svoj lombarški polk; dobrovoljno se je smehljaj na svojem vrancu. Bolj vzburjen je privedel Baldesaro svoje fevdnike, z globokochutnim poklonom je pozdravil namestnika in gospe na odru. Kuan je temno gledal izpod čela in prevzetno korakal na čelu svojim mezdnikom. Pehota je odšla, in konjištvo se prikaže v lahkem teku. Na čelu lahkih konjikov prijaha vitez Ambrosio na čilem arabcu. Moško se je držal na konju v bojni opravi. Perjanec je vihral v zraku, plašč je visel čez rame z dragim kamenom spet na prsih. Orožje in oklepi so se svetili v solncu. Nova zastava je živahno vihrala, ko so prikorakali mimo odra. Glasno je pozdravljalo ljudstvo lepi polk in njenega načelnika. Gospe so mahale z rokami in ruticami. Virida je lahno zardela ob tem prizoru, roke stisnila na prsih, a ničesar ne izpregovorila. — Poslednji pripelje gospod kastelan svoje oklepničke. Lepa četa je bila, če tudi ne mnogoštevilna. Na močnem žrebcu je sedel kastelan kakor železen stolp. Težki oklep mu je bil kakor pena, železna čelada kakor igrača. Vizir je imel odprt in s polnim veselim obrazom je gledal po ljudeh. Moško je pozdravil gospoda namestnika, ljubeznivo pa gospe, med katerimi je kmalu našel Sforzovo družino. Kako bi je ne bil pozdravil! Na prsih se mu je svetil zlati medaljon, darilo Margaritino. Brez dvoma so gospe to opazile. Veselo ploskanje in burno pozdravljanje je spremljalo tudi kastelanove ju-

nake pri odhodu na bojišče s tisoč voščili za prihodnje zmage. — Bil je to lep dan v zgodovini milanskega mesta, lep v življenju mlade

Milanska stolna cerkev

knežne. Ko se je vrnila namestnikova družina domov, ni se mogel premagati oče, da ne bi stopil k njej, pobožal jo z ljubkim nasmehom

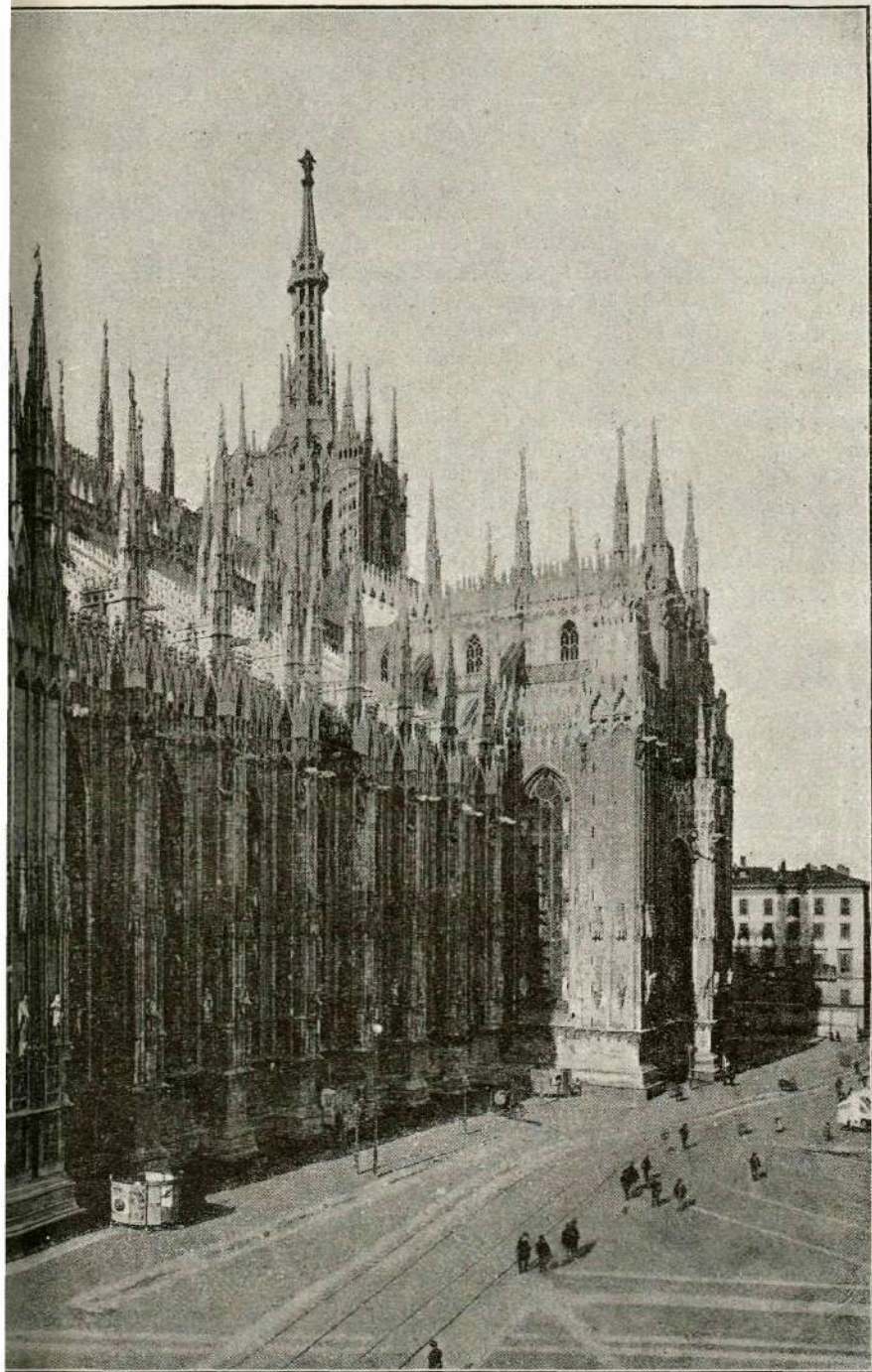
po licu in ji rekel: „Danes je bil dan za te, ljuba hči, danes si se pokazala vredno našega rodú, Viscontiji smo na to ponosni in upamo,

Viride. Budila mu je prav Virida upanje, da se po njej poslavi rodbina Viscontijev, ali morda povspne do novih častij in večje veljave. Zato je bil tudi zanj današnji dan vesel in slaven dan. A ni veselja brez grenkobe; namestnik si ni mogel prikrivati, da se na obzorju njegove bodočnosti kopičijo pogubni oblaki, na katere se je oziral le s skrbjo in strahom.

VII. Začetek vojske.

Po odhodu vojske na bojišče je bilo po ulicah in trgih milanskega mesta nekoliko mirneje; tem burneje pa je bilo v srcih milanskih meščanov. Skoro vsaka hiša in rodbina je imela koga pri vojski, zato je radovedna pričakovala poročil. Tudi v palači gospoda Barnaba so radovedno sprejemali poročila. Vsekako so se godile važne reči, zakaj namestnik in kancelar sta delala skoro noč in dan. Trudila sta se, da bi po mirni poti razdrila zavezo, ki se je bila sklenila skoro gotovo proti Milanu samemu, ali pa, da bi dobila kaj zaveznikov. Skoro nič se jima ni posrečilo. V Veroni ni bilo mnogo uspeha, dasi bi bil ta zaveznik posebno imeniten zaradi Padovancev. Le toliko sta dosegla, da se gospod della Scala ni pridružil nasprotnikom. Jednako so odvrnili razne milanske predloge tudi drugod. Neki poseben strah je odvrčeval od milanske zaveze vsakega državnika, katerega se je lotil namestnikov kancelar. Tudi je Arigo namignil Barnabi, naj napravi kako dedno zvezo z Veronci in naj izkuša skleniti kak politiški zakon. A vse to ni nič ganilo Veroncev.

V sredi raznih poskusov iznenadi milanskega vojvoda poslanstvo iz glavnega stana kardinala-legata. Doneslo je pismo od gospoda Albornosa. Namestniku se je zdelo, kaj utegne biti v pismu, zato je takoj odredil, da je sprejme drugi dan v slovesnem zaslišanju. Tisti dan sta prišla

rkev. (Po fotografiji.)

da ne bode tvoja zvezda temnejša, kakor tvojega očeta in tvojih bratov.“ — Barnaba je bil navdušen zaradi pogumnega nagovora mlade

tudi poslanca iz Padove in Benetek. Ker so prišli vsi z obilnim spremstvom, vzbudili so splošno pozornost po Milanu. Meščanje so ugibali razne